

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSpraak

Zaak ARB. 181/20

Arbitragecollege samengesteld, in toepassing van artikel 14.3 van het arbitragereglement van het BAS, uit:

De heer Jeroen PINOY, Voorzitter en de heren Joris DE TOLLENAERE en Guy HERMANS, arbiters;

Zitting dinsdag 26.05.2020 (via videoconferentie)

INZAKE:

De **VZW LUDUS**, met maatschappelijke zetel gevestigd te Terlostraat 78, 1755 Gooik en ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0825.711.114 (rechtspersoon achter Futsal Project Halle-Gooik, stamnummer A26728) (“**HALLE-GOOIK**”);

Eiseres:

Hebbende als raadslieden Meester Kristof De Saedeleer en Meester Johnny Maeschalck, beiden met kantoor te 1700 Dilbeek, Eikelenberg 20;

TEGEN:

De V.Z.W. **Koninklijke Belgische Voetbalbond** (de “**KBVB**”), met maatschappelijke zetel gevestigd te Houba de Strooperlaan 145 te 1020 Brussel, ingeschreven in het register van de rechtspersonen onder het nummer 0403.543.160 (Telefoon: +32 2 477 12 11 Fax: +32 2 478 23 91).

Verweerster:

hebbende als raadslieden Meester Elisabeth Matthys en Meester Dieter Demuyne, beiden met kantoor te 1000 Brussel, Central Plaza - Loksumstraat 25

I. DE FEITEN EN PROCEDURELE VOORGAANDEN

1. HALLE-GOOIK is actief in de Elite afdeling van het Belgisch Futsal. Zij is uittredend kampioen van België en werd reeds eerder kampioen in de seizoenen 2014-2015, 2015 – 2016, 2016 -2017, 2017-2018 en 2018-2019. Daarnaast is zij ook bekerwinnaar in 2015, 2016, 2018 en 2019.

Als kampioen nam zij ook telkens deel aan de UEFA Futsal Champions League en beschikt over het hoogste Europees coëfficiënt van België.

Zij bouwde aldus de laatste jaren een aanzienlijk palmares Futsal op, zowel nationaal als internationaal (staat momenteel vijfde gerangschikt in Europa).

2. De KBVB staat als sportfederatie in voor de organisatie van het voetbal in België. Zij organiseert in die hoedanigheid eveneens de nationale kampioenschappen in het zaalvoetbal (Futsal) samen met Voetbal Vlaanderen (zie artikel B201 in boek F voor het Futsal (**stuk 20 b**) en artikel V102.213 Bondsreglement (**stuk 20 a**)).

3. Begin maart 2020 brak de COVID-19 pandemie uit met onder meer als gevolg de gedwongen stopzetting van de sportcompetities.

Ingevolge de uitbraak van de COVID-19 pandemie besliste de raad van bestuur (het nieuwe Wetboek vennootschappen en verenigingen spreekt van bestuursorgaan) van de KBVB op 13 maart 2020 om de competitie stop te zetten tot 3 april 2020 en een ‘crisiscel’ samen te stellen.

De *crisiscel* is een orgaan dat zich specifiek bezig hield met de maatregelen die genomen moesten worden in het kader van de COVID-19 pandemie en dit in alle disciplines in het voetbal, georganiseerd door de KBVB, de PRO LEAGUE, ACFE en/of VOETBAL VLAANDEREN. De crisiscel is samengesteld uit een aantal afgevaardigden/vertegenwoordigers van verschillende voetbalentiteiten (KBVB, de PRO LEAGUE, ACFE en/of VOETBAL VLAANDEREN) aangeduid en gemachtigd door de respectieve raden van bestuur, aangevuld met leden van het managementteam van de genoemde voetbalentiteiten.

De Hoge Raad is het wetgevend en reglementair orgaan dat in toepassing van artikel B227.2 onder meer bevoegd is om niet voorziene gevallen, en gevallen die het administratieve karakter of de werking van de bondsadministratie overschrijden, te verduidelijken aan de hand van een interpretatieve beslissing.

4. Op 26 maart 2020 werd de *Hoge Raad* als overkoepelende instantie gecontacteerd op verzoek van de KBVB, ACFE en VOETBAL VLAANDEREN om voor zoveel als nodig een regeling uit te werken voor het vastleggen van de eindrangschikking en de aanduiding van stijgers en dalers, met de vraag een interpretatieve beslissing te nemen voor de hypothese dat

door de crisiscel zou beslist worden om de competities in het amateurvoetbal/zaalvoetbal definitief stop te zetten met als laatste speeldag 12 maart 2020.

De Hoge Raad gaf daarop volgende interpretatie bij beslissing van 26 maart 2020:

“Voor zoveel als nodig interpreteert de Hoge Raad met onmiddellijke ingang de toepassing van Boek B Titel 15 – Hoofdstuk 6 en Hoofdstuk 7, Sectie 3-8 van het Bondsreglement als volgt:

- 1. Sportief klassement op 12 maart 2020 als uitgangspunt.*
- 2. Voor zover als nodig worden de punten (en vervolgens de andere criteria - in volgorde die in aanmerking komen) van dit sportief klassement op 12 maart 2020 eerst gecorrigeerd in toepassing van artikel B1531.422 indien niet alle ploegen in de reeks op 12 maart 2020 een gelijk aantal wedstrijden hebben gespeeld, wel bekend als de regel van drie als volgt: het aantal punten door de clubs op 12 maart 2020 behaald wordt vermenigvuldigd met de coëfficiënt:*

Totaal aantal wedstrijden van de ploegen van de reeks met het meest aantal wedstrijden
- Effectief aantal door de club gespeelde wedstrijden

dit resultaat wordt afgerond tot op 2 decimalen na de komma.

- 3. Ingeval clubs zich na de toepassing van het in punt 2 weergegeven principe gelijk bevinden in de stand, wordt artikel B1531.211 toegepast:*
 - het grootste aantal overwinningen;*
 - het beste doelpuntensaldo;*
 - het grootste aantal gemaakte doelpunten;*
 - het grootste aantal overwinningen op verplaatsing;*
 - het beste doelsaldo op verplaatsing;*
 - het grootste aantal doelpunten gemaakt op verplaatsing.*

- 4. Op basis van deze toepassingen worden de klassementen op 12 maart sportieve eindklassementen.*

- 5. In voorkomend geval worden hier ook de licentieregels op toegepast.*

- 6. Op basis van deze definitief geworden eindklassementen worden binnen de eigenlijke reeks de nodige/voorziene stijger(s) en daler(s) aangeduid. Hetzelfde geldt, over de reeksen heen, voor de aanduiding van de stijger(s) en daler(s) die normaliter via eindrondes bepaald dienen te worden, desgevallend met toepassing van principes 2 en 3 hierboven vermeld.*

Voor wat betreft de interprovinciale eindronde Voetbal Vlaanderen zal dit in de praktijk worden toegepast over de 5 clubs die als eerste niet rechtstreekse stijger eindigden in hun provincie.

De eindronde 1ste klasse amateurs (V1553) wordt als niet bestaand beschouwd daar het principe van vergelijken van verschillende reeksen niet kan toegepast worden indien het gaat over reeksen van verschillende afdelingen en/of van verschillende vleugels. Hierdoor vervallen ook de eindrondes “stijger 2de klasse amateurs” (V1556)

Indien er een bijkomende stijger uit 2de klasse amateurs zou moeten worden aangeduid om een vrijgekomen plaats in 1ste klasse amateurs in te nemen, zal deze eerst worden aangeduid door de vleugel waartoe de te vervangen club uit 1ste klasse amateur behoort.

7. *De regels inzake de toekenning van vrijkomende plaatsen (B1532) blijven onverminderd van toepassing.*
8. *Er kunnen geen ploegen in overtal worden toegevoegd.*

Deze beslissing van de Hoge Raad wordt in de eerstkomende editie van Sportleven gepubliceerd.”

5. Deze beslissing werd vervolgens gepubliceerd in Sportleven van 1 april 2020.

6. Op 27 maart 2020 besliste de *crisiscel* vervolgens om alle kampioenschappen in alle reeksen, afdelingen en disciplines van het amateurvoetbal definitief stop te zetten voor het seizoen 2019-2020. Deze beslissing hield in dat er geen eindrondes, play-offs of testwedstrijden zouden worden gespeeld om de eindrangschikking te bepalen, dan wel om stijgers en dalers aan te duiden. De sportieve eindstand per 12 maart 2020 werd met andere woorden behouden, overeenkomstig de beslissing van de *Hoge Raad* van 26 maart 2020.

Dit werd ook onmiddellijk gecommuniceerd aan alle clubs via e-kickoff (extranet).

7. De beslissing van de *crisiscel* van 26 maart 2020 werd op 27 maart 2020 gevalideerd in de raad van bestuur van Voetbal Vlaanderen en op 31 maart 2020 in de raad van bestuur van de KBVB.

8. HALLE-GOOIK stond op 12 maart 2020 op de tweede plaats in de rangschikking in de hoogste nationale afdeling van het Futsal: (M = aantal gespeelde wedstrijden, W = gewonnen wedstrijden, V = verloren wedstrijden, G = gelijkspel, + = door de club gemaakte doelpunten, - = tegendoelpunten, +/- = doelpuntensaldo):

RANGSCHIKKING										
Futsal : Nationale - Afdeling I										
#	Ploeg	M	W	V	G	+	-	+/-	PTN	
1	 Futsal Team Charleroi	19	17	2	0	148	57	91	51	
2	 Futsal Project Halle-Gooik	18	15	2	1	115	34	81	46	
3	 Futsal Topsport Antwerpen	18	15	2	1	114	58	56	46	
4	 Real Noorderwijk	19	11	7	1	97	81	16	34	
5	 ZVC RENOLIM BORGLOON A	18	11	6	1	85	57	28	34	
6	 K.K. Malle-Beerse	19	9	10	0	97	105	-8	27	
7	 Futsal My-Cars Roselies	19	7	10	2	67	88	-21	23	
8	 FS MOFA HASSELT A	19	5	9	5	78	88	-10	20	
9	 Cb Futsal Jette Bxl Cap	19	5	12	2	67	97	-30	17	
10	 Proost Lierse	18	5	11	2	69	104	-35	17	
11	 La Squadra Mouscron	19	2	16	1	54	143	-89	7	
12	 ZVK EISDEN-DORP A	19	1	16	2	55	134	-79	5	

9. In normale omstandigheden zou na de reguliere competitie een eindronde georganiseerd worden waaraan de acht hoogst gerangschikte ploegen zouden deelnemen (artikel F1536.1 en F1536.2 Bondsreglement). Deze ploegen – die allen behoren tot de Elite-afdeling – zouden dan in deze eindronde een aantal wedstrijden (in kwartfinales, halve finales en een finale via een “best of three”-formule) spelen om uit te maken wie kampioen zou zijn.

De eindronde werd geannuleerd, en om het eindklassement te bepalen en de kampioen aan te duiden, dient voor zover als nodig eerst volgende formule te worden toegepast indien niet alle clubs hetzelfde aantal wedstrijden hebben gespeeld per 12 maart 2020:

1. Het aantal punten door de clubs op 12 maart 2020 behaald wordt vermenigvuldigd met de coëfficiënt:

$$\frac{\text{Totaal aantal wedstrijden van de ploegen van de reeks met het meest aantal wedstrijden}}{\text{Effectief aantal door de club gespeelde wedstrijden}}$$

Dit resultaat wordt afgerond tot op 2 decimalen na de komma.

2. Ingeval clubs zich na de toepassing van deze formule gelijk bevinden in de stand, wordt artikel B1531.211 toegepast:
 - het grootste aantal overwinningen;
 - het beste doelpuntensaldo; [...]

Na omrekening (via de bovenstaande “regel van 3” en de criteria voor het bepalen van de rangschikking zoals voorzien in het Bondsreglement en in de genomen beslissingen) werd volgende eindstand bekomen:

1. Futsal Team Charleroi	19 wedstrijden	51 punten
2. Futsal Project Halle-Gooik	na conversie naar 19 wedstrijden	48,55 punten +81 doelsaldo
3. Futsal Topsport Antwerpen	na conversie naar 19 wedstrijden	48,55 punten +56 doelsaldo

10. Ondertussen werd op 21 april 2020 ook door de UEFA uitdrukkelijk bevestigd dat het aan de federaties toekwam om te beslissen over de stopzetting van hun competitie in functie van de specifieke omstandigheden in hun land en de overheidsmaatregelen in dat land.

11. HALLE-GOOIK legde op 3 april 2020 een verzoek tot arbitrage neer.

II. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

12. HALLE-GOOIK vordert:

“De beslissingen van 27 maart 2020 (crisiscel) en 26 maart 2020 (Hoge Raad) dan wel elke andere genomen beslissing waaruit de KBVB eenzelfde “conclusie” zou trekken, enkel voor wat betreft het FUTSAL, als onbestaande te beschouwen, nietig te verklaren en te vernietigen omwille van het in strijd zijn met onder meer de reglementaire bepalingen en de algemene rechtsbeginselen.

Vervolgens, de reglementair correcte mogelijkheden te benutten en voor het Futsal een specifieke regeling uit te werken anders dan voor de amateursclubs in het veldvoetbal en dit in overeenstemming met het eigen Futsal reglement :

Indien de trainingen kunnen hervat worden binnen de door UEFA vastgelegde termijn: De vier speeldagen af te werken van de reguliere competitie + Playoffs te organiseren (eventueel in verkorte formule) met toekenning van het thuisvoordeel op basis van de reguliere competitie;

Indien het tijdsbestek te kort zou zijn, Playoffs te organiseren (eventueel in verkorte formule) met toekenning van het thuisvoordeel op basis van de stand van de reguliere competitie op 12 maart 2020;

Indien niet mogelijk is de trainingen te hervatten binnen de door UEFA vastgelegde termijn: De reguliere Futsal competitie te annuleren;

Desgevallend verdere UEFA-communicaties af te wachten om een collectieve beslissing te kunnen nemen voor alle UEFA competities (Futsal – Elite afdeling).”

13. De KBVB verzoekt de vordering van HALLE-GOOIK af te wijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond en verzoekt de arbitragekosten ten laste van HALLE-GOOIK te leggen.

III. DE BEOORDELING INZAKE DE BEVOEGDHEID EN DE ONTVANKELIJKHEID

III.1 De bevoegdheid van het BAS

14. De bevoegdheid van het BAS volgt uit artikel V.472.2.21 Bondsreglement en wordt niet betwist.

15. Wel bestaat er discussie over de omvang van de (beslissings)bevoegdheid van het arbitraal college.

Partijen zijn het er niet over eens of het BAS volheid van bevoegdheid heeft ter beoordeling van het voorgelegde geschil dan wel slechts een marginale toetsings-bevoegdheid.

HALLE-GOOIK argumenteert dat het arbitraal college “de bevoegdheid van volle rechtsmacht” heeft en zich derhalve niet hoeft te beperken tot een “zuivere marginale toetsing” en voegt er aan toe: “*Zo zij zich toch zou beperken tot de marginale toetsing - waaruit ook reeds de vernietiging van de beslissingen blijkt - dan zijn de waarborgen van artikel zes EVRM niet voldaan.*”

De KBVB is het daarmee niet eens, en stelt dat de bevoegdheid van het arbitraal college beperkt is tot een “marginale toetsing”.

Het arbitraal college is van oordeel dat het in voorliggende situatie slechts een marginale toetsingsbevoegdheid, en met andere woorden slechts kan beoordelen of de beleidsbeslissing (het gaat niet om een beslissing van een rechterlijk orgaan) die door de bevoegde instantie(s) binnen de KBVB werd(en) genomen al dan niet *kennelijk onredelijk* is, en bijgevolg of een bevoegde instantie, in dezelfde omstandigheden geplaatst, in alle redelijkheid tot het genomen besluit had kunnen komen.

(De Valks Juridisch Woordenboek, E. DIRIX, B. TILLEMANN, P. VAN ORSHOVEN, red., tweede en herziene druk, *Intersentia* 2014, p. 220)

Hiermee wordt bedoeld dat in bepaalde gevallen een rechtshandeling of een feitelijke gedraging, die aan het oordeel van de rechter wordt onderworpen, door deze rechter niet volledig volgens eigen inzicht maar slechts op beperkte wijze kan beoordeeld worden naar haar overeenstemming met of inbreuk op het recht. De bedoelde beperkte beoordelingsbevoegdheid van de rechter bevindt zich in het midden tussen *enerzijds* het geheel ontbreken van beoordelingsbevoegdheid, en *anderzijds* de volledige toetsing waarbij de rechter zonder meer de aan hem onderworpen gedragingen of rechtshandeling beoordeelt volgens zijn eigen maatstaven over wat behoorlijk of onbehoorlijk is.

Het is - voor alle duidelijkheid - niet de statutaire clausule zelf, waarbij aan een instantie een discretionaire bevoegdheid wordt toegekend om de rechten en plichten van de leden te bepalen, die op haar redelijkheid getoetst wordt. Het is integendeel de uitoefening van dat recht dat door de rechter getoetst wordt.

16. Het wordt niet betwist dat huidig arbitraal college over de bevoegdheid beschikt om alle feitelijke en juridische punten van de aangevochten beslissing te hervormen of te vernietigen (voor zover die kennelijk onredelijk is), zonder dat het arbitraal college daarbij onderworpen is aan een extern gezag, zodat ook wat dat betreft de principes van artikel zes EVRM gerespecteerd zijn.

III.2 Ontvankelijkheid van de vordering

17. De KBVB argumenteert dat het arbitraal college zich moet beperken tot de beoordeling (marginale toetsing) of de bestreden beslissingen al dan niet onregelmatig zijn en derhalve al dan niet zouden moeten worden vernietigd. Volgens de KBVB is enige verdere of afgeleide vordering, die betrekking heeft op de regeling van de competitie, niet ontvankelijk. Ze verduidelijkt dat de sportfederaties via haar organen en wetgevende instanties over de volledige

bevoegdheid beschikken om hun competities te organiseren in deze uitzonderlijke omstandigheden.

18. Het arbitragecollege is van oordeel dat dit argument niet de ontvankelijkheid van de vordering betreft maar wel de grond van de zaak, zodat de vordering van HALLE-GOOIK ontvankelijk dient te worden verklaard.

IV. BEOORDELING TEN GRONDE

IV.1 De situatie van overmacht

19. In de eerste plaats dient vastgesteld dat de maatregelen die door de Federale Overheid werden opgelegd ingevolge de COVID 19 pandemie niet alleen een situatie van overmacht (“le fait du Prince”) gecreëerd hebben voor de KBVB en de bij haar aangesloten clubs, maar ook een situatie die gevolgen heeft gehad die in de statuten/reglementen van de KBVB begrijpelijkerwijze niet waren voorzien.

20. Op 13 maart 2020 werd het federaal rampenplan afgekondigd, waardoor België in een lockdown-situatie terechtkwam en een aantal uitvoeringsbesluiten werden genomen om de verspreiding van het coronavirus te vermijden. Zo werden onder meer alle privé- en publieke sportevenementen, en bijgevolg ook voetbalwedstrijden, strikt verboden.

IV.2 De beslissing(en) werd(en) genomen door een bevoegde instantie/instanties

21. HALLE-GOOIK stelt dat op grond van artikel F286 “Departement Futsal” van het Bondsreglement de beslissingen omtrent het al dan niet verder zetten van de competitie en de gevolgen van een eventuele stopzetting, enkel rechtsgeldig konden worden genomen door het Departement Futsal, dat in deze evenwel zelfs niet zou zijn geconsulteerd.

22. De KBVB betwist dit standpunt en stelt dat ook op grond van artikel B101 Bondsreglement het Bondsreglement integraal toepasselijk is op de Futsal-competitie, en dat voor het Futsal dan ook zowel Boek B, Boek V als Boek F van het Bondsreglement gelden, met als gevolg dat zowel de Hoge Raad als de raad van bestuur van de KBVB en Voetbal Vlaanderen bevoegd zijn inzake Futsal.

Ten overvloede stelt de KBVB dat het Departement Futsal bij de bestreden beslissingen werd betrokken.

23. De KBVB is een VZW en binnen een VZW is de raad van bestuur (het nieuwe Wetboek vennootschappen en verenigingen spreekt van “bestuursorgaan”) in de eerste plaats bevoegd om de VZW te besturen, wat wil zeggen dat de raad van bestuur (bestuursorgaan) de belangrijkste beslissingen in een VZW zal nemen die nodig of dienstig zijn om het voorwerp van de VZW te verwezenlijken.

24. Bovendien heeft de VZW-wetgeving de residuaire of restbevoegdheid aan de raad van bestuur (bestuursorgaan) toevertrouwd. Dat wil zeggen dat de raad van bestuur (bestuursorgaan) bevoegd is voor alle zaken en beslissingen die niet uitdrukkelijk (volgens de wet of de statuten) tot de bevoegdheid van de algemene vergadering behoren.

De raad van bestuur (bestuursorgaan) kan, tenzij de statuten het zouden verbieden, een deel van haar bevoegdheden delegeren aan een orgaan of een persoon.

In voorliggende situatie werd een deel van de bevoegdheden door de raad van bestuur (bestuursorgaan) toevertrouwd aan een speciale instantie ad hoc bij beslissing van 13 maart 2020 (zij het dat de beslissing/het advies dat ingevolge dit mandaat werd gegeven nadien werd bekrachtigd door de Raad van Bestuur van de KBVB. Verder werd, zoals hoger aangegeven, overeenkomstig het Bondsreglement een interpretatie gevraagd aan de bevoegde Hoge Raad, gezien het over een situatie gaat (COVID 19 pandemie) die in de statuten of reglementen (begrijpelijkerwijze) niet werd voorzien.

25. Bovendien werd, zoals gezegd, de beslissing van de *crisiscel* van 26 maart 2020 gevalideerd in de Raad van Bestuur van de KBVB op 31 maart 2020.

In deze omstandigheden dient besloten dat de beslissing door een bevoegde instantie, bevoegde instanties, die statutair en reglementair correct samengesteld was/waren en over een wettelijke/reglementaire bevoegdheid beschikte/beschikten, werd/werden genomen.

Dit betekent ook dat het argument inzake de beweerde bevoegdheidsoverschrijding niet kan worden aanvaard.

26. De argumentatie als waren niet alle leden van de *crisiscel* onafhankelijk en/of onpartijdig (of bestond minstens deze schijn) wordt verder in huidige beslissing behandeld.

IV.3 De (kritiek op de) aard van de genomen beslissingen

27. HALLE-GOOIK argumenteert verder dat de genomen beslissingen ten onrechte “interpretatieve beslissingen” waren, terwijl de reglementen voldoende duidelijk waren zodat geen interpretatie nodig was en met andere woorden de bestaande reglementering perfect kan worden toegepast.

28. De KBVB betwist het standpunt als zou het Bondsreglement louter geïnterpreteerd zijn. Het gaat daarentegen, zo verduidelijkt ze, om een beslissing van de bevoegde organen (van de door de raden van bestuur gemandateerde *crisiscel* en de Hoge Raad) die reglementair en statutair de bevoegdheid hebben om deze beslissingen te nemen.

De Hoge Raad kan, volgens de KBVB, beslissingen nemen in verband met situaties die niet in het reglement voorzien zijn en die het administratieve karakter of de werking van de

Bondsadministratie overschrijden (art. B227.2 Bondsreglement). Deze beslissingen worden “interpretatieve beslissingen” genoemd.

De KBVB besluit dat de crisiscel (die daartoe gemandateerd werd door de respectievelijke raden van bestuur) en de Hoge Raad wettelijk (statutair) en reglementair bevoegd zijn om de genomen beslissingen te nemen.

29. Het is duidelijk dat de situatie waarmee niet alleen de sport in het algemeen, maar de gehele maatschappij werd geconfronteerd een situatie was/is die zeer uitzonderlijk was/is, overmacht uitmaakt (zie hoger punt IV.1) en een situatie was die in de reglementen niet voorzien was.

Het argument dat een interpretatie niet nodig was omdat de regels die voorzien waren een voldoende oplossing konden bieden en boden gaat dan ook niet op. De reglementen, en dan specifiek de regeling voor wat betreft stijgers en dalers, werden opgesteld voor de situatie dat de competitie een normaal en volledig verloop zou kennen, terwijl deze situatie zich ingevolge de COVID-pandemie niet voordeed, zodat de bestaande reglementen niet konden worden toegepast. Er dient bijgevolg een regeling te worden uitgewerkt om deze niet-voorzien situatie op te lossen en de hoofding die aan deze beslissing werd gegeven, namelijk dat het om een interpretatieve beslissing ging, kan hieraan niets veranderen.

Dit argument kan bijgevolg niet worden aanvaard.

IV.4 De bewering van de schending van een aantal essentiële rechtsbeginselen

30. HALLE-GOOIK argumenteert verder dat de bestreden beslissingen volgende beginselen zouden hebben geschonden:

- het legaliteitsbeginsel en de rechtszekerheid;
- het beginsel van de non-retroactiviteit;
- de schending van de gewettigde, redelijke verwachtingen.

Ter ondersteuning verwijst HALLE-GOOIK uitgebreid naar rechtspraak van onder meer het TAS (conclusie p.21 e.v. nr.36 e.v.).

31. De KBVB antwoordt hierop dat vooreerst dient opgemerkt te worden dat de beslissing geen disciplinaire of andere sanctie is, maar louter een beslissing over de administratieve afhandeling van het Futsal-kampioenschap. De beweerdelijk geschonden principes en geciteerde beslissingen kunnen, volgens de KBVB dan ook niet zomaar één-op-één worden toegepast en/of overgezet op voorliggend geschil.

De KBVB wijst er verder op dat geen enkele van de aangehaalde beslissingen betrekking heeft op een situatie waarin er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig waren, zoals dit wel het geval is met de COVID 19 pandemie.

Het merendeel van de beslissingen hebben volgens de KBVB betrekking op sancties die werden opgelegd aan een club of een atleet terwijl het TAS bovendien geoordeeld heeft dat het beginsel van niet-retroactiviteit enkel van toepassing is in het geval van sancties en niet in andere gevallen (zoals bijvoorbeeld bij competities die stopgezet dienen te worden) en dat uitzonderingen mogelijk zijn.

Voor wat betreft de beweerde schending van het legaliteitsbeginsel en de rechtszekerheid wordt in essentie aangehaald dat de kampioen in de Futsal-competitie slechts zou kunnen worden aangeduid na het spelen van een eindronde, zoals reglementair voorzien.

32. Zoals hoger reeds uitvoerig toegelicht, werden alle betrokkenen plots geconfronteerd met een situatie, die niet voorzien was in de toepasselijke bepalingen, gezien deze bepalingen enkel werden opgesteld in het kader van een normale en volledige afloop van de competitie. De beweerde schending van het legaliteitsbeginsel en de rechtszekerheid omdat geen eindronde werd gespeeld kan dan ook niet onderschreven worden omdat een oplossing moest gezocht worden voor de noodgedwongen en niet-geregelde situatie waarin de competitie niet volledig kon doorgaan.

33. Voor wat betreft de beweerde schending van het beginsel van non-retroactiviteit wordt in essentie geargumenteed dat men niet retroactief de regels en de spelregels kan aanpassen en dat wijzigingen enkel voor de toekomst kunnen gelden, terwijl dat hier de facto wel zou gebeurd zijn.

De bestreden beslissingen hebben de bestaande regels niet gewijzigd met retroactieve werking, maar hebben wel een oplossing gegeven aan een niet-voorzien situatie (waaraan een oplossing moest gegeven worden) zonder aan de bestaande regels en spelregels (voorzien voor een situatie van een normale en volledige afloop van de competitie) te raken.

Het argument betreffende de beweerde schending van het beginsel van non-retroactiviteit kan bijgevolg niet aanvaard worden.

34. Voor wat betreft de beweerde schending van de gewettigde, redelijke verwachtingen wordt in essentie geargumenteed dat de engagementen opzichtens de voetbalclubs niet werden nagekomen en dat het perfect mogelijk was dat de rangschikking er anders zou hebben uitgezien wanneer de competitie een normaal en volledig verloop, met inbegrip van de eindrondes, zou hebben gekend.

Ook dit argument kan niet aanvaard worden gezien de onverwachte, onvoorzienbare en niet-gereguleerde situatie het onmogelijk maakte dat de competitie een normaal en volledig verloop, met inbegrip van de eindrondes, kende, en met andere woorden ook dat bepaalde, al dan niet gewettigde, redelijke of terechte, verwachtingen konden worden ingelost.

35. Het arbitragecollege besluit dat de beweerde schending van bovengenoemde principes ten onrechte wordt aangehaald in voorliggende situatie.

IV.5 De beweerde schijn van afwezigheid van onpartijdigheid en onafhankelijkheid

36. HALLE-GOOIK argumenteert dat het “*verwonderlijk is dat de beslissingen genomen werden door personen die een persoonlijk belang kunnen laten gelden*” en dat dient te worden vastgesteld “*dat verschillende van de stemmende entiteiten een rechtstreeks voordeel halen uit hun beslissing*”. (meer details in conclusies voor HALLE-GOOIK pagina 12 e.v., randnummers 21 tot en met 25.)

37. De KBVB antwoordt hierop dat nergens wordt aangetoond dat de leden van de Hoge Raad niet onafhankelijk en niet onpartijdig zouden geoordeeld hebben of zouden kunnen geoordeeld hebben. Ze wijst er op dat de samenstelling van de Hoge Raad reglementair bepaald wordt in artikel B.226 Bondsreglement en dat het gaat om personen die vanuit de verschillende geleidingen van het voetbal verkozen werden, waarbij het geheel een representatief en democratisch karakter verwerft.

Ze voegt er aan toe dat de beslissing in kwestie bovendien geen betrekking heeft op één specifieke club, maar wel op de volledige amateurvoetbal- en FUTSAL-competitie.

De KBVB ontkent met klem dat vermeende persoonlijke belangen een rol zouden gespeeld hebben bij de beslissing die werden genomen met betrekking tot het FUTSAL.

De Hoge Raad is, volgens de KBVB, ook geen rechtsprekende instantie maar wel een orgaan met reglementaire/wetgevende bevoegdheid, terwijl de beslissing van de Hoge Raad overeenstemde met het voorstel van de raad van bestuur van Voetbal Vlaanderen van daags voordien, en nadien ook werd gevalideerd door de Raad van Bestuur van de KBVB en Voetbal Vlaanderen.

De KBVB besluit: “*Er worden door de tegenpartijen verkeerde voorstellingen gemaakt, teneinde de schijn op te wekken dat de beslissingen door bepaalde personen puur omwille van persoonlijke belangen zouden genomen zijn.*”

38. Het arbitraal college merkt in dit verband in de eerste plaats op (i) dat ze de integriteit van de leden die deel uitmaakten/uitmaken van de crisiscel en de Hoge Raad op zich niet in twijfel trekt en (ii) dat meer dan waarschijnlijk alle kandidaat-leden voor de crisiscel en de Hoge Raad op één of andere wijze betrokken zijn bij voetbalclubs die zijn aangesloten bij de KBVB, zodat het moeilijk uitgesloten kan worden dat verdachtmakingen worden opgeworpen over een beweerd gebrek aan onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

39. Onpartijdigheid en onafhankelijkheid houden in dat een bestuursorgaan, en elk lid daarvan, niet op zodanige wijze mag betrokken zijn bij een te nemen besluit, of een uit te brengen advies, dat zijn onpartijdigheid en onafhankelijkheid daardoor in het gedrang komt, noch dat de schijn daarvan gewekt wordt.

Het arbitragecollege is in voorliggende situatie van oordeel dat bepaalde verkozen/aangeduide leden voor de crisiscel en de Hoge Raad in voorliggende situatie minstens op het moment dat het voorwerp/de inhoud van de vergadering, waarop de beslissingen moesten worden genomen, ondanks de integriteit die voor hen wordt vermoed/aangenomen, hadden moeten beseffen dat er een schijn van partijdigheid in hun hoofde kon bestaan, zodat ze zich hadden dienen te onthouden van de beraadslaging en de beslissing over het voorgelegde probleem.

40. De vraag is dan wat de gevolgen zijn van deze verwekte schijn van partijdigheid.

In dat verband dient in de eerste plaats opgemerkt dat de beslissingen van de crisiscel en de Hoge Raad geen beslissingen zijn van een rechterlijke raad en de facto een advies uitmaken op vraag van de Raad van Bestuur van de KBVB (en de VV), wat (advieswaarde) onder meer ook blijkt uit het feit dat deze “beslissingen” nadien door de genoemde Raden van Bestuur werden gevalideerd, zodat het uiteindelijk ging om een beslissing van de Raad van Bestuur en niet om (vernietigbare) beslissingen van de crisiscel en de Hoge Raad.

Indien deze beslissingen nadien niet door de respectieve Raden van Bestuur moest worden gevalideerd dan waren het volwaardige beslissingen geweest, maar dit was klaarblijkelijk niet het geval.

41. Dit betekent met andere woorden dat de nietigheid die zou kunnen worden uitgesproken in verband met de beslissingen van de crisiscel en de Hoge Raad gedekt werd door de latere beslissingen van de Raad van Bestuur van de KBVB, waarbij dient opgemerkt dat de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van deze Raden van Bestuur niet in twijfel wordt getrokken.

IV.6 De beoordeling in het kader van de marginale toetsing

42. De principes in dit verband werden hoger reeds uiteengezet (punt III.1) zodat daar naar kan verwezen worden. Kort zij herhaald dat het huidige arbitragecollege slechts kan oordelen of de beleidsbeslissing die werd genomen al dan niet *kennelijk onredelijk* (wat een sterkere graad is dan onredelijk) is, en met andere woorden of een bevoegde instantie, in dezelfde omstandigheden geplaatst, in alle redelijkheid tot het genomen besluit had kunnen komen.

43. In de eerste plaats stelt het arbitragecollege vast in dit verband dat ingevolge de genomen beslissingen alle betrokken voetbalclubs, die zich in dezelfde of een gelijkwaardige situatie bevonden/bevinden, op gelijke wijze, en zonder onderscheid, werden behandeld.

44. Ook moet vastgesteld worden dat de gegeven oplossing in de bestreden beslissingen aansluit bij de sportieve prestaties op het moment van het noodgedwongen stopzetten van de competities, waarbij terecht een correctie werd doorgevoerd voor de clubs die minder wedstrijden hadden gespeeld op dat moment, zodat van een gecorrigeerde, zo correct mogelijke, klassering werd uitgegaan.

De argumentatie dat ten onrechte geen rekening wordt gehouden met de, volgens HALLE-GOOIK, reële mogelijkheid dat ze via de eindronde, een ander (en wellicht beter) resultaat zou hebben behaald (lees: Kampioen zijn geworden), is gebaseerd op loutere veronderstellingen en prestaties uit het verleden, en kan de meer objectieve benadering die gehanteerd werd in de bestreden beslissingen niet ontkrachten.

45. Volledigheidshalve zij in dit verband vermeld dat de UEFA van hogerhand geen dwingende richtlijnen uitvaardigde voor het oplossen van de problemen die waren veroorzaakt door de covid-pandemie.

46. Het arbitragecollege onderschrijft verder de oordeelkundige redenering die een Nederlandse rechter recentelijk in een gelijkaardige situatie neerschreef.

In kortgeding diende een Nederlandse rechter te beslissen in de procedure die werd ingesteld door voetbalclubs CAMBUUR en DE GRAAFSCHAP tegen een beslissing van de Nederlandse Voetbalbond (KNVB) om geen stijgers/dalers aan te duiden tussen eerste en tweede Nationale afdeling. De rechter was van oordeel dat de beslissing van de KNVB niet onredelijk en/of onbillijk was en motiveerde in dat verband:

“Cambuur en De Graafschap voeren als laatste argument aan dat de inhoud van het promotie- en degradatiebesluit in strijd is met de redelijkheid en billijkheid die (het bestuur betaald voetbal van) de KNVB op grond van artikel 2:8 BW tegenover de clubs in het algemeen en in het bijzonder tegenover Cambuur en De Graafschap in acht moet nemen.

Dit argument gaat niet op. Het bestuur betaald voetbal zag zich door de uitzonderlijke situatie dat de voetbalcompetitie niet kan worden afgespeeld door de coronapandemie voor de moeilijke vraag gesteld hoe om te gaan met promotie en degradatie. Het bestuur betaald voetbal moest in dit verband niet alleen rekening houden met de belangen van Cambuur en De Graafschap, maar met de belangen van alle aan de eredivisie en eerste divisie deelnemende clubs. Welk besluit het bestuur betaald voetbal ook zou nemen, er zouden, zoals de KNVB ook aanvoert, altijd clubs zijn die daardoor in sportief en financieel opzicht zouden worden geraakt. Het door het bestuur betaald voetbal genomen besluit raakt in dit geval Cambuur en De Graafschap. Dat is zuur, maar betekent niet dat het besluit wat inhoud betreft in strijd is met de redelijkheid en billijkheid die het bestuur betaald voetbal tegenover Cambuur en De Graafschap en alle anderen aan de eredivisie en eerste divisie deelnemende clubs in acht moesten nemen. Had het bestuur besloten om wel promotie en degradatie te laten plaatsvinden, dan waren ADO Den Haag en RKC Waalwijk in sportief en financieel opzicht geraakt, omdat zij dan van de eredivisie naar de eerste divisie zouden zijn gedegradeerd. Dat Cambuur en De Graafschap nu de schade lijden en de KNVB hen hier niet voor compenseert, maakt niet dat het besluit wat inhoud betreft in strijd is met de redelijkheid en billijkheid. Deze situatie is veroorzaakt door een coronapandemie waaraan niemand iets kon doen. Uitgangspunt is dan dat de schade moet worden gedragen door degene die het lijdt.

Cambuur en De Graafschap voeren nog aan dat het besluit van het bestuur betaald voetbal is gebaseerd op niet-sportieve, niet-transparante en niet-objectieve uitgangspunten... Het is verdedigbaar dat het bestuur betaald voetbal heeft gemeend dit niet voor de promotie en degradatie toe te passen, omdat zij gelet op het aantal wedstrijden die nog gespeeld moesten worden (8 of 9 wedstrijden) vond dat er niet op basis van de sportieve prestaties kon worden bepaald wie er zouden promoveren en degraderen. Het zou evengoed verdedigbaar zijn geweest als het bestuur betaald voetbal had gemeend dat op basis van de sportieve prestaties tot op dat moment wel had kunnen worden gepromoveerd en gedegradeerd.”

47. Alhoewel er niet door alle sportfederaties dezelfde oplossing werd gegeven aan de onvoorzienbare situatie van de COVID-pandemie, stelt het arbitraal toch vast dat de KBVB niet de enige was die de oplossing heeft gegeven, zoals die door hun Raad van Bestuur werd beslist.

Er kan bijgevolg enkel worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk is, zodat de vordering van HALLE-GOOIK dient te worden afgewezen als ongegrond.

V. DE ARBITRAGEKOSTEN

48. De kosten van de arbitrage worden begroot als volgt:

- administratieve kosten:	250,00 €
- aanhangig maken zaak:	250,00 €
- kosten arbiters:	855,00 €

	<u>1.355,00 €</u>

49. Aangezien de vordering van HALLE-GOOIK dient te worden afgewezen als ongegrond, wordt HALLE-GOOIK veroordeeld tot de hierboven begrote kosten van de arbitrageprocedure.

VI. BESLISSING

OM DEZE REDENEN,

Het Arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgische Arbitragehof voor de Sport:

- Verklaart het verhaal van HALLE-GOOIK ontvankelijk maar ongegrond;
- Veroordeelt HALLE-GOOIK tot de kosten van de arbitrageprocedure, begroot op 1.355,00 Euro.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 5 juni 2020.

Joris DE TOLLENAERE
Gentsesteenweg, 214
8500 Kortrijk

Jeroen PINOY
Hoveniersstraat, 21
1840 Londerzeel

Guy HERMANS
Bilzersteenweg, 243
3700 Tongeren

Lid

Voorzitter

Lid